

2023/2135

11.10.2023

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2023/2135

af 9. oktober 2023

om restriktive foranstaltninger på baggrund af aktiviteter, der underminerer stabiliteten og den politiske overgang i Sudan

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 30. maj 2005 vedtog Rådet fælles holdning 2005/411/FUSP ⁽¹⁾, der integrerede de foranstaltninger, der er indført ved Rådets fælles holdning 2004/31/FUSP ⁽²⁾, og de foranstaltninger, der skal gennemføres i medfør af De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution (UNSCR) 1591 (2005) i én enkelt retsakt.
- (2) Den 18. juli 2011 vedtog Rådet afgørelse 2011/423/FUSP ⁽³⁾ om restriktive foranstaltninger over for Sudan og Sydsudan.
- (3) Den 10. juli 2014 vedtog Rådet afgørelse 2014/450/FUSP ⁽⁴⁾, der integrerede de restriktive foranstaltninger, der er indført ved afgørelse 2011/423/FUSP, i én enkelt retsakt, for så vidt disse foranstaltninger angik Sudan.
- (4) Den 15. april 2023 udsendte De Forenede Nationers Sikkerhedsråd en erklæring, hvori det udtrykte dyb bekymring over de militære sammenstød mellem de sudanske væbnede styrker og Rapid Support Forces. Sikkerhedsrådets medlemmer opfordrede indtrængende parterne til øjeblikkeligt at indstille fjendtlighederne og genskabe roen og opfordrede alle aktører til at genoptage dialogen for at løse den aktuelle krise i Sudan. Sikkerhedsrådets medlemmer understregede også betydningen af, at humanitær adgang opretholdes.
- (5) Den 19. april 2023 udsendte Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik («den højtstående repræsentant») en erklæring på Unionens vegne om den seneste udvikling i Sudan, hvori Unionen og dens medlemsstater på det kraftigste fordømte kampene mellem Sudans væbnede styrker og Rapid Support Forces. I denne erklæring blev det bemærket, at udbruddet af fjendtligheder underminerer bestræbelserne på at genoprette overgangen til en civil ledet demokratisk regering. Unionen opfordrede alle aktører til at overholde den humanitære folkeret og øjeblikkeligt indstille fjendtlighederne uden forhåndsbetingelser. Unionen udtrykte tilfredshed med og støttede den kollektive regionale og internationale koordinerede mæglingsindsats, herunder fra De Forenede Nationer, Den Afrikanske Union, Den Mellemstatslige Organisation for Udvikling og Den Arabiske Liga.
- (6) Den 2. juni 2023 udsendte De Forenede Nationers Sikkerhedsråd en erklæring, hvori det understregede behovet for, at parterne øjeblikkeligt indstiller fjendtlighederne, letter den humanitære adgang og etablerer en permanent våbenhvileordning og genoptager processen hen imod en varig, inklusiv og demokratisk politisk løsning i Sudan.
- (7) Den 5. juli 2023 udsendte den højtstående repræsentant en erklæring på Unionens vegne om den seneste udvikling i Sudan, hvori Unionen kraftigt fordømte de igangværende kampe i Sudan og konfliktens parter fortsatte afvisning af at finde en fredelig løsning. Unionen opfordrede alle aktører til at tillade og lette levering af humanitær bistand og til at sørge for sikker, rettidig og uhindret adgang for alle interessenter til humanitære operationer. Unionen beklagede tabet af menneskeliv og de grove overtrædelser af folkeretten, herunder den internationale menneskerettighedsret og den humanitære folkeret. Unionen udtrykte især bekymring over rapporterne om omfattende angreb på civile og

⁽¹⁾ Rådets fælles holdning 2005/411/FUSP af 30. maj 2005 om restriktive foranstaltninger over for Sudan og om ophævelse af fælles holdning 2004/31/FUSP (EUT L 139 af 2.6.2005, s. 25).

⁽²⁾ Rådets fælles holdning 2004/31/FUSP af 9. januar 2004 vedrørende indførelse af en embargo over for Sudan med hensyn til våben, ammunition og militærudrustning (EUT L 6 af 10.1.2004, s. 55).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2011/423/FUSP af 18. juli 2011 om restriktive foranstaltninger over for Sudan og Sydsudan og om ophævelse af fælles holdning 2005/411/FUSP (EUT L 188 af 19.7.2011, s. 20).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2014/450/FUSP af 10. juli 2014 om restriktive foranstaltninger i lyset af situationen i Sudan og om ophævelse af afgørelse 2011/423/FUSP (EUT L 203 af 11.7.2014, s. 106).

civile områder, herunder på grundlag af etnisk oprindelse, navnlig i Darfur, med forfærdelige rapporter om udbredt seksuel og kønsbaseret vold, målrettede drab, tvangsfordrivelse og konstant våbenudnyttelse af militser. Unionen gentog behovet for hurtigt at gennemføre en øjeblikkelig indstilling af fjendtlighederne uden forhåndsbetingelser. Unionen erklærede, at en varig våbenhvile straks skal mægles. Unionen erklærede også, at den fortsat vil samarbejde med centrale partnere, herunder sudanesiske civile og politiske personer samt civilsamfundsaktører, om tilbagevenden til meningsfulde forhandlinger om en troværdig fredelig løsning på konflikten på grundlag af inklusiv dialog. Unionen erklærede desuden, at den fortsat vil støtte kollektive regionale og internationale koordinerede mæglingsbestræbelser under ledelse af Den Afrikanske Union og Den Mellemstatslige Organisation for Udvikling for hurtigt at genoprette freden og bidrage til stabilitet og genopretning af den politiske proces.

- (8) I sin erklæring af 5. juli 2023 gav Unionen desuden udtryk for, at den er rede til at overveje at anvende alle midler, som det har til rådighed, herunder restriktive foranstaltninger, for at bidrage til at bringe konflikten til ophør og tilskynde til fred.
- (9) Samtidig med at Unionen minder om, at Unionens restriktive foranstaltninger ikke har karakter af straf, er den fortsat rede til at tilpasse anvendelsen af de instrumenter, som den har til rådighed, til enhver positiv udvikling i situationen på stedet.
- (10) I betragtning af situationens alvor er det hensigtsmæssigt at vedtage en særlig ramme for restriktive foranstaltninger på baggrund af aktiviteter, der underminerer stabiliteten og den politiske overgang i Sudan.
- (11) Rådet understreger betydningen af at undgå negative konsekvenser af restriktive foranstaltninger for den almindelige befolkning og Sudans allerede skrøbelige økonomi.
- (12) Der er behov for yderligere handling for at iværksætte visse foranstaltninger —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at begrænse indrejse i eller transit gennem deres område for:
 - a) fysiske personer, der er ansvarlige for eller har været direkte eller indirekte involveret i, har ydet støtte til eller har draget fordel af handlinger eller politikker, der truer freden, stabiliteten eller sikkerheden i Sudan
 - b) fysiske personer, der hindrer eller underminerer bestræbelserne på at genoptage den politiske overgang i Sudan
 - c) fysiske personer, der hindrer levering af, adgang til eller fordeling af humanitær bistand i Sudan, herunder angreb på sundhedsarbejdere og humanitære hjælpearbejdere og beslaglæggelse og ødelæggelse af humanitær eller sundhedsrelateret infrastruktur og aktiver
 - d) fysiske personer, der er involveret i planlægning, ledelse eller udførelse af handlinger i Sudan, der udgør alvorlige krænkelse af menneskerettighederne eller overtrædelser af den humanitære folkeret, herunder drab og lemlæstelser, voldtægt og andre alvorlige former for seksuel og kønsbaseret vold, bortførelse og tvangsfordrivelse
 - e) fysiske personer, der har tilknytning til de i henhold til litra a)-d), udpegede personer, der er opført på listen, jf. bilaget.
2. Stk. 1 forpligter ikke en medlemsstat til at nægte sine egne statsborgere indrejse på sit område.
3. Stk. 1 gælder med forbehold af tilfælde, hvor en medlemsstat er bundet af en folkeretlig forpligtelse, dvs.:
 - a) som værtsland for en international mellemstatslig organisation
 - b) som værtsland for en international konference, som er indkaldt af De Forenede Nationer, eller som afholdes i De Forenede Nationers regi
 - c) i henhold til en multilateral aftale, hvorved der tilkendes privilegier og immuniteter, eller
 - d) i henhold til Lateranforliget fra 1929 mellem Pavestolen (Vatikanstaten) og Italien.

4. Stk. 3 finder desuden anvendelse i tilfælde, hvor en medlemsstat er værtsland for Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).
5. Rådet underrettes behørigt, hver gang en medlemsstat indrømmer en fritagelse i henhold til stk. 3 eller 4.
6. Medlemsstaterne kan indrømme fritagelser fra foranstaltningerne indført i henhold til stk. 1, hvis rejsen er berettiget af tvingende humanitære hensyn eller af hensyn til muligheden for at kunne deltage i mellemstatslige møder eller møder, som Unionen tager initiativ til eller er vært for, eller møder, hvor en medlemsstat, der varetager formandskabet for OSCE, er vært, og hvor der føres en politisk dialog, som direkte fremmer de politiske mål med de restriktive foranstaltninger, herunder støtte til stabiliteten og den politiske overgang i Sudan.
7. Medlemsstaterne kan også indrømme fritagelser fra foranstaltningerne indført i henhold til stk. 1, hvis indrejse eller transit er nødvendig med henblik på gennemførelsen af en juridisk procedure.
8. En medlemsstat, der ønsker at indrømme fritagelser, jf. stk. 6 eller 7, giver Rådet skriftlig meddelelse herom. Fritagelsen anses for at være indrømmet, medmindre en eller flere medlemsstater skriftligt gør indsigelse inden for to arbejdsdage efter at have modtaget meddelelsen om den foreslåede fritagelse. Hvis en eller flere medlemsstater gør indsigelse, kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte at indrømme den foreslåede fritagelse.
9. Hvis en medlemsstat i medfør af stk. 3, 4, 6, 7 og 8 tillader indrejse i eller transit gennem sit område for de personer, der er opført i bilaget, gælder tilladelsen udelukkende det formål, til hvilket den er udstedt, og den berørte person.

Artikel 2

1. Alle pengemidler og økonomiske ressourcer, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af:
 - a) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er ansvarlige for eller har været direkte eller indirekte involveret i, har ydet støtte til eller har draget fordel af handlinger eller politikker, der truer freden, stabiliteten eller sikkerheden i Sudan
 - b) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der hindrer eller underminerer bestræbelserne på at genoptage den politiske overgang i Sudan
 - c) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der hindrer levering af, adgang til eller fordeling af humanitær bistand i Sudan, herunder angreb på sundhedsarbejdere og humanitære hjælpearbejdere samt beslaglæggelse og ødelæggelse af humanitær eller sundhedsmæssig infrastruktur og humanitære eller sundhedsmæssige aktiver
 - d) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er involveret i planlægning, ledelse eller udførelse af handlinger i Sudan, der udgør alvorlige krænkelse af menneskerettighederne eller overtrædelser af den humanitære folkeret, herunder drab og lemlæstelser, voldtægt og andre alvorlige former for seksuel og kønsbaseret vold, bortførelse og tvangsfordrivelse
 - e) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer med tilknytning til de i henhold til litra a)-d), udpegede personer, der er opført på listen, jf. bilagetindefrys.
2. Ingen pengemidler eller økonomiske ressourcer må hverken direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller være til fordel for de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført i bilaget.
3. Uanset stk. 1 og 2 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder på sådanne vilkår, som de skønner hensigtsmæssige, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed, efter at have konstateret, at de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer
 - a) er nødvendige til at dække basale behov hos de personer, der er opført i bilaget, og de familiemedlemmer, som disse har forsørgerpligt over for, herunder betaling af fødevarer, husleje eller renter og afdrag på hypotekslån, medicin og lægebehandling, skatter, forsikringspræmier og offentlige forbrugsafgifter
 - b) alene er bestemt til betaling af rimelige honorarer og godtgørelse af udgifter i forbindelse med juridisk bistand
 - c) alene er bestemt til betaling af afgifter eller gebyrer til rutinemæssig opbevaring eller forvaltning af indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer

- d) er nødvendige til afholdelse af ekstraordinære udgifter, såfremt den kompetente myndighed mindst to uger før meddelelsen af tilladelsen har meddelt de andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Kommissionen, hvorfor den skønner, at der bør gives særlig tilladelse, eller
- e) skal betales til eller fra en konto, der indehaves af en diplomatisk eller konsulær repræsentation eller en international organisation, der nyder immunitet i overensstemmelse med folkeretten, for så vidt de pågældende betalinger skal anvendes til den diplomatiske eller konsulære repræsentations eller den internationale organisations officielle formål.

Den pågældende medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser, der gives i medfør af nærværende stykke, senest to uger efter meddelelsen af tilladelsen.

4. Uanset stk. 1 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer er omfattet af en voldgiftsmæssig afgørelse, der er truffet før den dato, hvor de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omhandlet i stk. 1, blev opført i bilaget, eller af en judicial eller administrativ afgørelse, der er truffet i Unionen, eller en judicial afgørelse, der kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, før eller efter den dato
- b) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer skal udelukkende anvendes til at opfylde fordringer, der er sikret ved en sådan afgørelse eller er anerkendt som gyldige ved en sådan afgørelse, inden for de grænser, som er fastsat ved gældende lovgivning og administrative bestemmelser om sådanne fordringshaveres rettigheder
- c) afgørelsen er ikke til fordel for fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført i bilaget, og
- d) anerkendelse af afgørelsen sker ikke i strid med almindelige retsprincipper i den pågældende medlemsstat.

Den pågældende medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser, der gives i medfør af dette stykke, senest to uger efter meddelelsen af tilladelsen.

5. Stk. 1 er ikke til hinder for, at fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført i bilaget, foretager en betaling i henhold til en kontrakt eller aftale, som er indgået, eller en forpligtelse, som er opstået, forud for den dato, hvor disse fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer blev opført i bilaget, såfremt den pågældende medlemsstat har fastslået, at betalingen ikke, hverken direkte eller indirekte, modtages af fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omhandlet i stk. 1.

6. Stk. 2 gælder ikke beløb, der tilføres indefrosne konti i form af:

- a) renter eller anden form afkast fra disse konti
- b) forfaldne beløb i henhold til kontrakter, aftaler eller forpligtelser, som er indgået eller opstået forud for den dato, hvor disse konti blev omfattet af foranstaltningerne i stk. 1 og 2, eller
- c) forfaldne beløb i henhold til judicielle, administrative eller voldgiftsmæssige afgørelser, der er truffet i Unionen eller kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat

forudsat at sådanne renter eller andre indtægter og betalinger fortsat er omfattet af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1.

7. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på tilvejebringelse, behandling eller betaling af pengemidler, andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer eller levering af varer og tjenesteydelser, som er nødvendige for at sikre rettidig levering af humanitær bistand og andre aktiviteter, der støtter grundlæggende menneskelige behov, hvis en sådan bistand og sådanne andre aktiviteter udføres af:

- a) De Forenede Nationer, herunder De Forenede Nationers programmer, fonde og andre enheder og organer samt De Forenede Nationers særorganisationer og tilknyttede organisationer
- b) internationale organisationer
- c) humanitære organisationer, der har observatørstatus i De Forenede Nationers Generalforsamling, og medlemmer af disse humanitære organisationer

- d) bilateralt eller multilateralt finansierede ikkestatslige organisationer, der deltager i De Forenede Nationers beredskabsplaner for humanitær bistand, flygtningebereidskabsplaner, andre appeller fra De Forenede Nationer eller humanitære grupper, der koordineres af De Forenede Nationers Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender (OCHA)
- e) organisationer og agenturer, som Unionen har udstedt certifikatet for det humanitære partnerskab til, eller som er certificeret eller anerkendt af en medlemsstat i overensstemmelse med nationale procedurer
- f) medlemsstaternes særorganisationer, eller
- g) ansatte, støttemodtagere, datterselskaber eller gennemførelsespartnere hos de enheder, der er nævnt i litra a)-f), mens og i det omfang de handler i denne egenskab.

8. I tilfælde, der ikke er omfattet af stk. 7, kan en medlemsstats kompetente myndigheder uanset denne artikels stk. 1 og 2 på sådanne vilkår, som de skønner hensigtsmæssige, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed, efter at de har konstateret, at tilvejebringelsen af pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer er nødvendig for at sikre rettidig levering af humanitær bistand eller for at støtte andre aktiviteter, der støtter grundlæggende menneskelige behov.

9. Foreligger der ikke et afslag, en anmodning om oplysninger eller en meddelelse om yderligere tid fra den kompetente myndighed senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af en anmodning om tilladelse i medfør af stk. 8, anses tilladelsen for at være givet.

Den pågældende medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser, der gives i henhold til denne artikel, senest fire uger efter meddelelsen af en sådan tilladelse.

Artikel 3

1. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter forslag fra en medlemsstat eller Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»den højtstående repræsentant«), udarbejder og ændrer listen i bilaget.
2. Rådet underretter de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer om den afgørelse, der er omhandlet i stk. 1, herunder om begrundelsen for opførelsen, enten direkte, hvis adressen er kendt, eller ved offentliggørelse af en meddelelse, og giver de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer mulighed for at fremsætte bemærkninger.
3. Hvis der fremsættes bemærkninger, eller hvis der forelægges væsentlig ny dokumentation, tager Rådet den afgørelse, der er omhandlet i stk. 1, op til fornyet overvejelse og underretter de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer i overensstemmelse hermed.

Artikel 4

1. Bilaget skal indeholde begrundelsen for listeopførelsen af de fysiske og juridiske personer, enheder og organer, der er omhandlet i artikel 1 og 2.
2. Bilaget skal, hvis de er tilgængelige, indeholde de oplysninger, som er nødvendige for at identificere de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer. For så vidt angår fysiske personer kan sådanne oplysninger omfatte navne og aliaser, fødselsdato og fødested, nationalitet, pas- og identitetskortnumre, køn, adresse, hvis denne er kendt, og funktion eller erhverv. For så vidt angår juridiske personer, enheder eller organer kan sådanne oplysninger omfatte navne, registreringssted og -dato, registreringsnummer og forretningssted.

Artikel 5

1. Rådet og den højtstående repræsentant kan behandle personoplysninger for at kunne udføre deres opgaver i henhold til denne afgørelse, navnlig:
 - a) for så vidt angår Rådet med henblik på forberedelse og foretagelse af ændringer af bilaget
 - b) for så vidt angår den højtstående repræsentant med henblik på forberedelse af ændringer af bilaget.

2. Rådet og den højtstående repræsentant må i givet fald kun behandle relevante oplysninger om straffelovsovertrædelser, der er begået af listeopførte fysiske personer, og om straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger, der vedrører disse personer, når en sådan behandling er nødvendig for forberedelsen af bilaget.

3. Med henblik på denne afgørelse udpeges Rådet og den højtstående repræsentant som »dataansvarlige«, jf. artikel 3, nr. 8), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽⁵⁾, for at sikre, at de pågældende fysiske personer kan udøve deres rettigheder i henhold til nævnte forordning.

Artikel 6

Fordringer, der er opstået i forbindelse med en kontrakt eller transaktion, hvis opfyldelse eller gennemførelse direkte eller indirekte er blevet berørt helt eller delvis af foranstaltninger i medfør af denne afgørelse, herunder krav om godtgørelse og andre tilsvarende fordringer, såsom erstatningskrav og krav som følge af en kautions- eller garantiforpligtelse, navnlig krav om forlængelse eller indfrielse af kautioner, garantier eller godtgørelser, navnlig finansielle garantier og økonomisk godtgørelse, må uanset fordringens form ikke indfries, hvis fordringen gøres gældende af:

- a) udpegede fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført i bilaget
- b) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, som handler gennem eller på vegne af en af de fysiske eller juridiske personer eller enheder eller et af de organer, der er omhandlet i litra a).

Artikel 7

Det er forbudt bevidst eller forsætligt at deltage i aktiviteter, der har til formål eller til følge at omgå de forbud, der er fastlagt i denne afgørelse.

Artikel 8

For at give foranstaltningerne i denne afgørelse størst mulig virkning tilskynder Unionen tredjelande til at vedtage restriktive foranstaltninger svarende til dem, der er indeholdt i denne afgørelse.

Artikel 9

1. Denne afgørelse anvendes indtil den 10. oktober 2024.

Denne afgørelse kan til enhver tid tages op til fornyet vurdering. Den forlænges eller ændres om nødvendigt, hvis Rådet skønner, at målene ikke er nået.

2. De undtagelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 7, 8 og 9, for så vidt angår artikel 2, stk. 1 og 2, gennemgås regelmæssigt og mindst hver 12. måned eller efter hasteanmodning fra en medlemsstat, den højtstående repræsentant eller Kommissionen, hvis omstændighederne har ændret sig grundlæggende.

Artikel 10

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

Udfærdiget i Luxembourg, den 9. oktober 2023.

På Rådets vegne
Y. DÍAZ PÉREZ
Formand

BILAG

[...]
